

אלו הָן הַלּוּקִין

פרק שלישי

מכוות יה.

עין משפט נֶר מְצֻוָה

סב א מיי פיער מאל' מעטה קרגנות כל' סטאג נהיין זכו:

הנחות וציוונים

ימעצל ומלח"ג דמלכות נס הצעוניין
יקל וחומר לדין מזカリין מן כדין
יכל מkos כיוון דמייקלה צמעין
ככל נ hollow חוץ לחומה טווכ לי
העמיד לנו בדבך המכ שיבת צו
וילוז יותר צלט מליינו ^ו עדין הימול
חו כಗון בכויס עד צלט (ה) קלחו
גלאס וככל חד ומול נמיימתה
דהמלי צענמה ^ו כל היכח דמייכח
מידרש לרzin ולטה מוקמינן צלטוי
תILI לדמי להט לפליק פלק כל
זעה (פרק ל' מ. זס) ודלמא
ייחודי (ו) לנו צהפי נפקאי הו דודמי
ופי היה לנו מהוקומיה הנקפה מלומל
גנבו לעניין צהף הימולן צצטולא
וככל (ו) כל חד צנפקה מוקמינן
יה והצט ניחל דקתי נכלייתה

צנעה קלה עליה דלוכה וכן כולם
וילקה נוקה חמצ ונהג הין מלכות
בנעולה כיינו כבן שהולך ממנה
האיקולי והה הן תנן הלו בן הלווקין
חוץ לארומה הלהמה בתולה וצנמים
קימנה הלהו לפני וילקה הלה קלה
סמה (ט) לדהדר ומפלץ בכל חד
זו הכל חד וחד כלומל לנכזוב לה
וחומל מעצל ועיקר הלהו לדצל
ד וחד כלומל לגוויל נו יט לממלכות
ויה ומלכות צדכל חדך כמו יט צהנו
גהו להיקול ונלה לממלכות לה מהי
ולוקה חמץ דקמאל לטה להו חמץ
מעצל גליק על קרתק לנכזוב בהדייה
תוכל להוכנס לה סייתי דולד אדצל
ז"ט יותר מטהס היה מפלץ מעצל
זום ייתול הרכות לאון דהו כולבו
צמה וגוי כי הדל כתיב לה תוכן
מקוס לה קאה (ו) קווזיה צפליך יט
צהנעליה ונאנית צאניל דכל חדך
לה תוכן להוכנס לה קלי העריקלה
ז' מקליס וחמליס הלהו צאנול יט
דר"ה וכוי לייצני דהה (ט) לר"ה להו
לומל דהה"ג דמי נצנוי הכי הלה
מהה דתן קדשים קליס חוץ לארומה
ד הרא"י דקיס לההצ"ם דעתם
זלעים וקדשים קליס ושיוי מצטמע
ה (חולין דף טה: וט) ובהזה דקתי
אכול צאנליך וק"ק צגלייתה דמויק
ינימהה המקאה (ט) דקמאל לפি
לה תיכול לה יהו חוץ לקלעים יט
ב"ה דולדי גני חטחת ותפס הכי
הה פילקה (ט) דלית זיה להו עד
ידהו מיהרי. וילוקה ימייה

ליכוטי רש"י

(ג) דחמלי זקוף פרק ג' בגנזה
יון מהילא אין כו' ליה עוזר ידו חוץ
ללוות הלה כגן מס קלי ה' נ' סגולל נ'
לבד ומס יונת חדת ר' יה ר' דבוי
וכתס מעיניה חזין ^{כ"א} נומל למתודה
טום' יומנה לו: ד"ה נהו דנטילה וכו':
כל
סח]. לא יאכל כי קודש הו'. כל סנקודס פקול מלכתייך כי קודס טום'

אלא קרא יתרא הוא מכדי כתיב ^{א)} והבאת
שם ^{ב)} ואכלת לפני ה' אלהיך במקום וגוי ^{ג)}
לכתחוב רחמנא לא תוכל לאוכלם מידהך
מפרש בהו רחמנא למה לי אלא ליהודי
להו לאוי לכל חדר וחד גופא אמר רבא זר
שאכל מן העולה לפני זריקה חזין לחומה
לרב שמעון לוקה חמיש ולילקי נמי משום
^{ד)} וזר לא יאכל כי קדש הם ^{א)}הני מילוי היכא
دلכהנים חזי היכא דלכהנים ^{ט)} נמי לא חזי ^{ט)}
ולילקי נמי משום ^{ז)} ובשר בשדה טרפה לא
תאכלו ^{ט)} כיון שיצא בשר חזין למחיצתו
נאסר הנוי מילוי היכא דבפנים חזי היכא
دبפנים ^{ט)} נמי לא חזי ולילקי נמי כדר אליעזר
^{ט)} דאמר ר' אליעזר ^{ט)} לא יאכל כי קדש (הוא ^{ט)})
כל

קרא יתרא הוּא. מה קלת לאן ה
ונז' למכלי כתיב עיל מיניה ובצמ' ח
כתיבי ליכתוב נתרה לא תוכל מהכל
לא להזיל⁷ וכן שפכילות לא קוי כי
חד ומול וכי דמי לאו שפכילות כגון
לא מהכל כי מס נלי מס⁸ וכגון מכל
האר עטה מגפן סיין וגוי⁹ (ה) נמייה
לאו נתנפה נפאה: הא גלקין
מיידר פרושי בכל חד למה לי ש"מ
לייחודי לאו לכט חד זה. כמהנו
חזר וכתב הכל מה לאו לחוץ
לחומרה וכיון דהינו עניין לו תנסו
עניין לדבך מהל (ג) הלא נוכלים
להו כל עד אלה קלת עליון מהת
וחינך כל מד וממד למלתיה מהת
וח"ת כל קדושים הכתובים כהן
דיין מס מתן ה'ת הלאו עניין להו כל
לפני זריקה צוון חז' מזכירים חיין
האי נמי ומתחיתה¹⁰ דקתיו לוקין
זהו כל קדשי קדושים חז' לקלעים
מושכל בצד טרפה לא מהכלו
נפקה כלקמן ולוקה חמץ דקהמל

מ) עי' Tos' שבועות כד:
ד"ה והרי, ג) [זנmiss פג':
מולין סמ.], ג) פקמיס
כח. מעילה יז: ע"צ,
ד) עי' Tos' מנהות נה:
ד"ה המעליה, ג) פסחים
מא: ו) נזיר דף לח:
ו) لكمן ע"ב, ט) חולין
סח., ט) [פקמיס כד:]
ו) וע"ע שם כד., ט) ייח:
יט., ג) עי' Tos' מנהות
עד. ד"ה לאו שישבו
הגירושא, מ) ב"מ קטו
ע"ב.

הגחות הב"ח

(ה) רשי' ד"ה קלת וכו'
מגן סיין וגוי סמ"ל
ויאמר נמק: (ג) ד"ה
האי גלקין וכו' הנהו עניין
לדבך מהל למיהוי לאו
באנפי נפשיה הלא נפאה
noccols: (ג) ד"ה ס"ג
ולינקי וכו' דמדחוב כי:
(ד) תומ' ד"ה (נדף
סקולד) ליקול וכו' יט
לומל למיקולה דלאו מה:
(ג) בא"ד עד אלה קרא

אתם לא תרדו מכם ותבנთ בקריכם ותאנו נספחים לברכה יי' אליהך: (דברים יב, ז) ואכלתם שם מהלך קל נפקה נן (מכות דג יט). [ב] מעשרה תיכם ואת תרומות ידכם ונדריכם ובכלהת בקריכם וצאניכם: (דברים יב, ז) ואכלתם שם ימלה נלזמה על כלם אכלי יי' אליהיכם ושמחתם בכל משלוח ידכם ובתיכם אשר ברוך יי' אליהיך: (דברים יב, ז) ואכלו אתם אשר בם למלא את ידם לקdash אתכם וזר לא יאכל כי קdash הם: ואם יותר מבשר הIMALIM ומן הלחם עד הבקר ושרפף את הנותר ורשות בישרבה מרבה לא פארלו לבלר בשולחני אסרו. [שיטות בר ל]

